

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 482/13.V.2022

3

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII
din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

Având în vedere dispozițiile art. 268—281¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 272 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Dispozițiile prezentului ordin se aplică de către Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor, Autoritatea Vamală Română și Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 19 aprilie 2022.
Nr. 1.021.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI**pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

1. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 268 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare Codul de procedură fiscală) — Posibilitatea de contestare

1.1. Poate formula contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un titlu de creanță sau printr-un alt act administrativ fiscal. În lipsa unui act administrativ fiscal devin incidente prevederile art. 8 alin. (1) teza a doua și ale art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

1.2. În cazul deciziilor emise potrivit art. 99 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, bazele de impunere se pot contesta numai prin contestarea deciziei referitoare la baza de impunere.

2. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 269 din Codul de procedură fiscală — Forma și conținutul contestației

2.1. Contestația se depune la organul fiscal emitent al titlului de creanță sau al altor acte administrative fiscale atacate.

2.2. Dacă contestația este formulată printr-un împuternicit, se va prezenta împuternicirea/mandatul-procura/împuternicirea avocațială, după caz.

2.3. În cazul în care contestatarul se află în procedură de insolvență/reorganizare/faliment/lichidare și i-a fost ridicat dreptul la propria administrare, contestația va purta semnătura administratorului special/administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz, și va fi însoțită de actul prin care a fost numit.

2.4. În situația în care contestația nu îndeplinește cerințele care privesc depunerea împuternicirii/mandatului/procurii, precum și semnătura, structura de soluționare a contestațiilor va solicita contestatarului ca în termen de 5 zile de la comunicare să îndeplinească aceste cerințe. În caz contrar, contestația va fi respinsă, fără a se mai antama fondul cauzei.

2.5. Structura de soluționare a contestațiilor nu se poate substitui contestatarului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat titlul de creanță sau orice alt act administrativ fiscal, structura de soluționare a contestațiilor urmând a se investi în limitele sesizării.

2.6. Motivarea contestației se va face cu respectarea dispozițiilor privind termenul de depunere a contestațiilor, sub sancțiunea decăderii.

3. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 270 din Codul de procedură fiscală — Termenul de depunere a contestației

3.1. Contestația se depune la organul fiscal emitent al titlului de creanță sau al actului administrativ fiscal contestat, iar la primirea contestației organul emitent al acestuia, în termen de cel mult 5 zile de la data primirii, va întocmi și va transmite structurii de soluționare a contestațiilor competente, potrivit pct. 5.3, dosarul contestației, precum și referatul cu propuneri de soluționare.

3.2. Dosarul contestației va cuprinde: contestația, ce trebuie să poarte semnătura persoanei îndreptățite, împuternicirea avocațială/procură/mandat, actul prin care se desemnează administratorul special/administratorul judiciar/lichidatorul, titlul

de creanță sau actul administrativ fiscal atacat, în copie, și anexele acestuia, dovada comunicării titlului de creanță sau a actului administrativ fiscal atacat din care să reiasă data la care acesta a fost comunicat, copii ale documentelor ce au legătură cu cauza supusă soluționării, documentele depuse de contestatar, precum și oricare alte înscrisuri necesare soluționării cauzei.

3.3. În cazul în care contestația este depusă direct la structura de soluționare a contestațiilor, aceasta o va transmite organului emitent al actului atacat, în vederea constituirii dosarului contestației, a verificării condițiilor procedurale, precum și a întocmirii referatului cu propuneri de soluționare.

3.4. Referatul cu propuneri de soluționare cuprinde precizări privind îndeplinirea condițiilor de procedură, mențiuni cu privire la starea juridică a societății, precum și propuneri de soluționare a contestației, având în vedere toate argumentele contestatarului, atât procedurale, cât și pe fondul cauzei, și documentele în susținere; în caz contrar, dosarul se restituie în vederea completării.

3.5. Referatul se aprobă de conducătorul organului fiscal emitent al titlului de creanță sau al actului administrativ fiscal atacat.

3.6. În condițiile în care din actele dosarului cauzei nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației, iar în urma demersurilor întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatarul a luat cunoștință de titlul de creanță sau actul administrativ fiscal atacat, inclusiv în situația în care comunicarea prin publicitate a fost viciată prin nerespectarea procedurii în materie, aceasta va fi considerată depusă în termenul legal.

În situația depunerii prin poștă a contestației, organul emitent al titlului de creanță sau al actului administrativ fiscal atacat este obligat să anexeze la dosarul contestației plicul prin care a fost transmisă contestația.

3.7. Dispozițiile privind termenele din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător, astfel:

a) termenul de depunere a contestației se calculează pe zile libere, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.

De exemplu: Titlul de creanță sau actul administrativ fiscal atacat este comunicat contribuabilului în data de 29 iunie, termenul de 45 de zile începe să curgă de la data de 30 iunie și se împlinște în data de 13 august, astfel încât ultima zi de depunere a contestației este 14 august;

b) termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat (de exemplu, zile de repaus săptămânal) se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

De exemplu: În situația în care data de 30 iulie prezentată la exemplul anterior este sâmbătă, ultima zi de depunere a contestației este luni, 1 august;

c) termenul de 3 luni prevăzut la art. 270 alin. (4) din Codul de procedură fiscală se sfârșește în ziua lunii corespunzătoare zilei de plecare.

De exemplu: Titlul de creanță sau actul administrativ fiscal atacat este comunicat contribuabilului în data de 15 ianuarie, termenul de 3 luni se sfârșește în data de 15 aprilie, astfel încât ultima zi de depunere a contestației este data de 15 aprilie;

d) termenul care, începând la data de 29, 30 sau 31 a lunii, se sfârșește într-o lună care nu are o asemenea zi se va socoti împlinit în ultima zi a lunii, cum ar fi exemplul expus mai jos:

Titlul de creanță sau actul administrativ fiscal atacat este comunicat în data de 30 noiembrie, termenul de 3 luni se sfârșește în ultima zi a lunii februarie, respectiv 28 sau 29 februarie, reprezentând ultima zi de depunere a contestației.

3.8. Când contestatarul își majorează pretențiile, dispozițiile procedurale privind termenul de depunere a contestației se aplică corespunzător pentru diferențele contestate suplimentar.

3.9. Prin *majorare de pretenție* se înțelege diferențele de obligații fiscale contestate suplimentar, altele decât cele împotriva cărora s-a introdus inițial contestație, cu excepția accesoriilor aferente obligațiilor fiscale contestate inițial, potrivit principiului de drept accesoriul urmează principalul.

3.10. Contestația se depune în termen de 45 de zile de la data comunicării titlului de creanță sau a actului administrativ fiscal, cu excepția situației în care titlul de creanță sau actul administrativ fiscal atacat nu cuprinde unul dintre următoarele elemente:

- a) posibilitatea de a fi contestat;
- b) termenul de depunere a contestației;
- c) organul fiscal la care se depune contestația.

În aceste cazuri contestația poate fi depusă în termenul de 3 luni de la data comunicării titlului de creanță sau a actului administrativ fiscal.

4. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 271 din Codul de procedură fiscală — Retragera contestației

4.1. Cererea de retragere trebuie să fie semnată de contestatar sau de împutemicit, cu îndeplinirea aceluiași condiții de formă prevăzute la formularea și depunerea contestației. Dovada calității de împutemicit se face potrivit legii. În cazul în care contestatarul se află în procedură de insolvență/reorganizare/faliment/lichidare, cererea de retragere a contestației va purta semnătura administratorului special/administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz.

4.2. Retragera contestației poate fi făcută în tot sau în parte. În situația în care cererea de retragere are ca obiect doar anumite capete de cerere din contestația inițială, despre aceasta se va face mențiune în decizia emisă în soluționarea cauzei; contestația și cererea de retragere parțială vor fi conexe, pentru o mai bună soluționare a cauzei.

4.3. După primirea cererii de retragere a contestației, structura specializată de soluționare a contestațiilor va comunica contestatarului decizia prin care ia act de renunțarea la contestație.

4.4. Decizia prin care se ia act de renunțare la contestație urmează procedura emiterii și comunicării deciziilor emise în soluționarea contestațiilor.

5. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 272 din Codul de procedură fiscală — Organul competent

5.1. Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor soluționează contestații formulate împotriva titlurilor de creanță și a altor acte administrative fiscale.

5.2. Activitatea de soluționare a contestațiilor se realizează de Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor prin servicii de soluționare a contestațiilor organizate la nivel central și teritorial.

5.3. Serviciile de soluționare a contestațiilor organizate la nivel central și teritorial soluționează contestațiile repartizate de conducerea Structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor în funcție de natura titlului de creanță sau a actului administrativ fiscal atacat, calitatea contestatarului, cuantumul obligațiilor fiscale/amale contestate, organul fiscal/vamal emitent al titlului de creanță/actului administrativ fiscal atacat și raza teritorială în care își au domiciliul fiscal contestatarii.

5.4. Raportul de inspecție fiscală/Procesul-verbal emis de organele fiscale/vamale, după caz, nu constituie titlu de creanță, acesta stând la baza emiterii actului administrativ fiscal, fapt pentru care nu poate fi contestat decât împreună cu acesta. În situația în care se contestă totuși doar raportul de inspecție fiscală/procesul-verbal, organul fiscal emitent va solicita

contestatarului ca în termen de 5 zile lucrătoare să precizeze dacă înțelege să conteste și titlul de creanță, iar, în caz contrar, contestația va fi respinsă ca inadmisibilă.

5.5. În cazul soluționării contestației formulate împotriva unei decizii de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă ca urmare a inspecției fiscale efectuate pentru soluționarea unui decont cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, competența de soluționare este dată de cuantumul TVA stabilite suplimentar.

5.6. În situația contestării deciziei de modificare a bazei de impunere, competența de soluționare se stabilește în funcție de suma cu care se diminuează pierderea fiscală.

5.7. Atunci când, ca urmare a constatării pierderii înlesnirilor la plată, contestatarului i se stabilesc, pe cale de consecință, debite și accesorii, competența de soluționare a contestației se stabilește în funcție de cuantumul debitelor și accesiilor.

5.8. În cazul contestării creanțelor fiscale accesorii care nu sunt aferente unor creanțe fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, competența de soluționare se stabilește în funcție de cuantumul sumei contestate înscrise în fiecare act administrativ luat individual.

5.9. În situația în care decizia de calcul al accesiilor cuprinde creanțe fiscale accesorii aferente unor creanțe fiscale principale stabilite prin mai multe acte administrative fiscale contestate și pentru care competența de soluționare aparține unor structuri de soluționare diferite, competența în ceea ce privește contestația îndreptată asupra deciziei de calcul al accesiilor aparține unei singure structuri de soluționare. În acest caz, competența este dată de cuantumul cel mai mare al creanțelor fiscale accesorii, aferente deciziilor de impunere prin care au fost stabilite creanțe fiscale principale.

6. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 274 din Codul de procedură fiscală — Forma și conținutul deciziei de soluționare a contestației

6.1. Decizia se semnează de către conducătorul structurii de soluționare a contestației sau de persoana cu funcție de conducere împuternicită de acesta, după caz.

6.2. Decizia privind soluționarea contestației se întocmește și se comunică astfel:

a) câte un exemplar se comunică contestatarului/administratorului special/administratorului judiciar sau lichidatorului, persoanelor introduse în procedura de soluționare a contestației, după caz, și organului fiscal care a întocmit actul atacat;

b) un exemplar rămâne la dosarul contestației;

c) un exemplar se păstrează la dosarul deciziilor.

6.3. În cazul în care, de la data formulării contestației și până la data soluționării contestației, competența de administrare a contestatarului s-a schimbat, organul fiscal care a emis actul atacat are obligația transmiterii exemplarului original al deciziei de soluționare a contestației noului organ fiscal în administrarea căruia se află contribuabilul, în vederea punerii în executare a acesteia.

6.4. În situația în care decizia de soluționare a contestației privește creanțe fiscale, organul emitent al actului fiscal atacat va înainta o copie a deciziei la compartimentul/serviciul/biroul cu atribuții de evidență analitică pe plătitori.

6.5. Structurile de soluționare a contestațiilor vor ține evidența deciziilor de soluționare într-un registru, din care să rezulte numărul atribuit deciziei de soluționare, numărul de înregistrare al contestației la structura de soluționare a contestațiilor, identitatea contestatarului, precum și soluția adoptată.

7. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 275 din Codul de procedură fiscală — Introducerea altor persoane în procedura de soluționare

7.1. În procedura de soluționare a contestațiilor intervenția altor persoane poate fi voluntară sau forțată.

7.2. Intervenția voluntară este forma de participare, la cerere, în soluționarea contestațiilor, a terților ale căror interese juridice de natură fiscală sunt afectate în urma emiterii deciziei.

7.2.1. Intervenția voluntară se face la cererea unei terțe persoane care urmărește realizarea unui interes propriu.

7.2.2. Intervenția se poate depune la structura de soluționare a contestațiilor competentă până la emiterea deciziei de soluționare a contestației.

7.2.3. Structura de soluționare a contestațiilor competentă se va pronunța asupra admisibilității cererii, urmând a fi înștiințat intervenientul printr-o adresă.

7.2.4. Atunci când intervenția urmărește realizarea sau conservarea unor interese de natură juridică fiscală proprii, aceasta are caracter principal.

7.2.5. Atunci când intervenția este făcută pentru apărarea dreptului uneia dintre părți, aceasta are caracter accesoriu.

7.2.6. Atât în cazul intervenției cu caracter principal, cât și în cazul intervenției cu caracter accesoriu, cererea de intervenție trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute pentru forma și conținutul contestației, iar asupra cererii de intervenție principală structura de soluționare a contestațiilor competentă se va pronunța prin decizie.

7.3. Intervenția forțată este forma de participare a terților în soluționarea contestațiilor, care sunt introduși de către structura de soluționare a contestațiilor competentă din oficiu sau la cererea contestatarului. În cazul în care cererea de intervenție forțată este formulată de contestatar, aceasta va fi motivată în fapt și în drept.

7.3.1. Structura de soluționare a contestațiilor competentă se va pronunța asupra admisibilității cererii, urmând a fi înștiințat contestatarul printr-o adresă.

7.3.2. Introducerea din oficiu a intervenienților se realizează printr-o adresă a structurii de soluționare a contestațiilor care instrumentează cauza.

7.3.3. Intervenția forțată la solicitarea contestatarului se poate depune la structura de soluționare a contestațiilor competentă până la emiterea deciziei de soluționare a contestației.

8. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 276 din Codul de procedură fiscală — Soluționarea contestației

8.1. Pentru lămurirea cauzelor, acolo unde este cazul, structura de soluționare a contestațiilor poate solicita puncte de vedere de la organul fiscal/vamal emitent al titlului de creanță, respectiv al actului administrativ atacat, iar în privința clarificării interpretării cadrului legislativ, de la direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor, Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau al altor instituții și autorități.

8.2. În situația în care pentru aceeași cauză există puncte de vedere contradictorii sau contrare punctului de vedere exprimat de structura de soluționare a contestațiilor, cauza respectivă poate fi supusă dezbaterii Comisiei fiscale centrale din Ministerul Finanțelor, potrivit legii.

8.3. Structura de soluționare a contestațiilor va verifica existența excepțiilor de procedură și a celor de fond, înainte de a proceda la soluționarea pe fond a contestației.

8.4. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului fiscal care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii de pe contestație, excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, excepția reverificării aceleiași

perioade și aceluiași tip de obligație bugetară, prescripția, puterea de lucru judecat, autoritatea de lucru judecat etc.

8.5. În situațiile în care structura de soluționare a contestațiilor are de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală ori alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale ori tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se poate proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei.

8.6. Prin conexarea dosarelor nu se poate stabili o altă competență de soluționare decât cea care rezultă din contestarea fiecărui act administrativ fiscal luat individual.

8.7. În cazul în care contestatarul își restrânge sau își mărește pretențiile, structura de soluționare a contestațiilor investită inițial va soluționa contestația formulată pe calea administrativă de atac.

8.8. Cererile precizatoare pot fi depuse la structura de soluționare a contestațiilor competentă până la emiterea deciziei de soluționare.

8.9. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va restitui organelor fiscale emitente ale actelor administrative fiscale atacate, în vederea înaintării acestora organelor competente.

8.10. La solicitarea structurii de soluționare a contestațiilor, pentru lămurirea aspectelor care fac obiectul contestației, organele competente vor efectua constatare la fața locului, întocmind în acest sens proces-verbal de constatare la fața locului, care va fi atașat la dosarul contestației aflat în curs de soluționare.

8.11. Dispozițiile art. 45 din Codul de procedură fiscală privind abținerea și recuzarea se aplică în mod corespunzător.

8.12. Solicitarea privind susținerea orală a contestației poate fi formulată în cuprinsul contestației sau prin cerere separată, în termenul prevăzut de Codul de procedură fiscală, sub sancțiunea decăderii, o singură dată în cadrul procedurii de soluționare a contestației. Contestatarul va putea aduce lămuriri suplimentare cu privire la argumentele din cuprinsul contestației și documente prin care înțelege să își probeze afirmațiile. Susținerile contestatarului vor fi consemnate într-o minută, ce va fi anexată la dosarul contestației. La solicitarea contestatarului, structura de soluționare a contestațiilor competentă este obligată să asigure acestuia accesul la toate probele ce au legătură cu soluționarea contestației fiscale, cu excepția cazului în care obiective de interes general justifică restrângerea accesului la respectivele probe.

9. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 277 din Codul de procedură fiscală — Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

9.1. Structura de soluționare a contestațiilor poate suspenda soluționarea contestației administrative la cererea contestatarului sau din oficiu.

9.2. În situația în care suspendarea soluționării contestației a fost pronunțată ca urmare a unei sesizări adresate organelor de urmărire penală, la reluarea procedurii administrative, structura de soluționare a contestațiilor solicită organului fiscal care a sesizat organele de urmărire și cercetare penală punctul de vedere privind soluționarea contestației în raport cu soluția organelor penale/hotărârea instanței de judecată.

9.3. La soluționarea contestațiilor, structura de soluționare a contestațiilor se va pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în

raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.

9.4. Structura de soluționare a contestațiilor poate suspenda procedura de soluționare a contestației, la cererea contestatarului, dacă acesta prezintă motive întemeiate, cu excepția situației în care motivul suspendării îl reprezintă cererea înaintată instanței judecătorești competente prin care s-a solicitat suspendarea executării actului administrativ fiscal contestat. Suspendarea soluționării contestației se poate solicita o singură dată. Această solicitare poate fi adresată structurii de soluționare a contestațiilor până la emiterea deciziei de soluționare. La aprobarea suspendării, structura de soluționare a contestațiilor va stabili și termenul până la care se suspendă procedura. Procedura administrativă este reluată la cererea contestatarului sau la expirarea termenului stabilit de structura de soluționare a contestațiilor, indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.

9.5. Dacă reluarea procedurii administrative de soluționare a contestației este solicitată de contestatar, acesta are obligația să formuleze în solicitare și mențiuni cu privire la starea juridică la data reluării procedurii.

9.6. În situația în care, la data reluării procedurii administrative, contestatarul se află în procedură de insolvență/reorganizare/faliment/lichidare și i-a fost ridicat dreptul la propria administrare, structura de soluționare a contestațiilor va solicita administratorului judiciar sau lichidatorului, după caz, să precizeze dacă menține contestația formulată de societate, direct sau prin împuternicit, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă fără a se mai antama fondul cauzei.

10. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 279 din Codul de procedură fiscală — Soluții asupra contestației

10.1. Contestația poate fi respinsă, total sau parțial, ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin titlul de creanță, respectiv prin actul administrativ fiscal atacat;

b) nemotivată, în situația în care contestatarul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin titlul de creanță, respectiv prin actul administrativ fiscal atacat;

d) inadmisibilă, în situația contestării deciziilor de impunere emise în temeiul deciziei referitoare la baza de impunere, având în vedere prevederile art. 268 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, în situația contestării de sine stătătoare a raportului de inspecție fiscală sau a procesului-verbal emis de organele fiscale sau vamale.

10.2. Prin decizie se poate lua act de renunțarea la contestație, în situația în care contestatarul solicită retragerea acesteia.

10.3. Prin decizie se poate anula parțial/total titlul de creanță, respectiv actul administrativ fiscal contestat. Anularea parțială/totală se poate dispune în cazuri cum ar fi: în situația în care pentru aceeași obligație fiscală există două sau mai multe titluri de creanță, dacă organele fiscale ca urmare a desființării au depășit limitele investirii, în cazurile prevăzute la art. 49 din Codul de procedură fiscală, în situația în care s-a obținut în instanță suspendarea executării deciziei de impunere, iar organele fiscale emit decizie de calcul al accesoriilor, precum și în alte situații în care se impune.

10.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, structura de soluționare a contestațiilor va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor

situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei constatări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

10.5. Prin noul titlu de creanță, respectiv act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatarului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.

10.6. Soluțiile asupra contestațiilor nu sunt prevăzute limitativ.

11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 280 din Codul de procedură fiscală — Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) nedepusă în termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de lege;

b) fiind depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, în situația în care aceasta este formulată de o persoană fizică sau juridică lipsită de calitate procesuală;

c) fiind depusă de o persoană lipsită de capacitate de exercițiu, potrivit legii;

d) lipsită de interes, în situația în care contestatarul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau în interesul său legitim.

11.2. Aceste soluții nu sunt prevăzute limitativ.

12. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 281 din Codul de procedură fiscală — Comunicarea deciziei și calea de atac

12.1. Decizia de soluționare a contestației se comunică prin modalitățile de comunicare a actului administrativ fiscal prevăzute de art. 47 din Codul de procedură fiscală.

12.2. În situația în care contestatarul se adresează instanței de contencios administrativ pentru nesoluționarea contestației în termen de 6 luni, structura de soluționare a contestațiilor va emite decizie de dezinvestire la data la care a fost sesizată de acțiunea în contencios administrativ formulată de contribuabil.

12.3. Decizia emisă în soluționarea contestației poate fi reexaminată de către structura de soluționare a contestațiilor, la cererea contribuabilului/plătitorului. Reexaminarea va fi efectuată de către structura de soluționare a contestațiilor care a emis decizia de soluționare inițială.

13. Dispoziții tranzitorii privind soluționarea contestațiilor

13.1. Contestațiile aflate în curs de soluționare vor fi preluate și soluționate potrivit criteriilor de competență reglementate în prezentele instrucțiuni.

13.2. Contestațiile formulate de contribuabilii care sunt încadrați în categoria marilor contribuabili și care ulterior depunerii contestației nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru marii contribuabili vor fi soluționate de structura de soluționare a contestațiilor competentă la data depunerii contestației.

13.3. Contestațiile formulate de contribuabilii mici și mijlocii și care ulterior depunerii contestației îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru marii contribuabili vor fi soluționate de structura de soluționare a contestațiilor competentă la data depunerii contestației.

13.4. Contestațiile formulate de un contribuabil care ulterior depunerii contestației își schimbă domiciliul fiscal în condițiile legii vor fi soluționate de structura de soluționare a contestațiilor competentă la data depunerii contestației.

13.5. În situațiile în care procedura administrativă de soluționare a contestației a fost suspendată conform art. 277 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, iar organele abilitate reprezentate de instanța judecătorească sau organele de cercetare și urmărire penală se pronunță definitiv, competența de soluționare aparține structurii de soluționare a contestațiilor competente la data rămănerii definitive a soluției acestora.

13.6. În situațiile în care instanța de judecată obligă definitiv la soluționarea pe fond a cauzei, competența de soluționare aparține structurii de soluționare a contestațiilor competente la data rămănerii definitive a respectivei hotărâri a instanței de judecată.

14. Instrucțiuni privind îndreptarea erorilor materiale din deciziile privind soluționarea contestațiilor

14.1. Procedura de efectuare a corecției erorilor materiale din deciziile de soluționare a contestațiilor cuprinde activitățile ce trebuie efectuate pentru corectarea erorilor materiale.

14.2. Îndreptarea erorilor materiale se va realiza cu respectarea prevederilor art. 53 din Codul de procedură fiscală.

14.3. Prin *erori materiale* se înțelege orice greșeli de redactare, omisiuni sau mențiuni greșite din titlurile de creanță, respectiv actele administrative fiscale, cu excepția acelor care atrag nulitatea titlului de creanță, respectiv actului administrativ fiscal, potrivit legii, sau care privesc fondul acestora.

14.4. Erorile materiale din deciziile de soluționare a contestațiilor pot fi îndreptate de către structura de soluționare a contestațiilor emitentă, la inițiativa acesteia, a organului fiscal emitent al titlului de creanță, respectiv al actului administrativ fiscal contestat, a contestatarului sau a oricărei persoane direct interesate.

14.5. Prevederile pct. 14.4 nu se aplică deciziilor de soluționare a contestațiilor pentru care s-au exercitat căile de atac prevăzute de lege, iar soluția este definitivă.

14.6. În situația solicitării de îndreptare a unei erori materiale din decizia de soluționare a contestației de către organul fiscal emitent al titlului de creanță, respectiv al actului administrativ fiscal contestat, contestatar sau altă persoană direct interesată, structura de soluționare a contestațiilor competentă poate solicita și alte documente necesare justificării erorilor.

14.7. Decizia de rectificare a actului care conține erori va avea același număr de înregistrare, la care se adaugă particula „bis” și va purta data emiterii efective.

14.8. Decizia de soluționare a contestației care corectează erori materiale va fi comunicată atât organului fiscal emitent al titlului de creanță, respectiv al actului administrativ fiscal contestat, cât și contestatarului sau altor persoane direct interesate. Întocmirea deciziei de soluționare a contestației care corectează erori materiale se face conform pct. 6.2.

15. Instrucțiuni privind publicarea pe site a deciziilor de soluționare a contestațiilor

15.1. Deciziile relevante emise în soluționarea contestațiilor, după anonimizarea lor, se vor posta pe site-ul Ministerului Finanțelor.

15.2. Anonimizarea deciziilor emise în soluționarea contestațiilor se face prin eliminarea oricăror elemente care ar conduce la identificarea persoanelor fizice sau juridice implicate ori a funcționarilor publici care au participat la redactarea și semnarea deciziei, precum și a denumiri direcțiilor de specialitate, în situația în care acestea au fost invocate în cuprinsul deciziei.